

BORDER TERRIER

Framtaget till Svenska Terrierklubbens domarkonferens 2024

Domarkompendium för borderterrier

Framtaget till Svenska Terrierklubbens domarkonferens 2024. Materialet får endast användas av Svenska Terrierklubben, SKK samt BTS. Texten bygger på kompendiet 2014 som skrevs av BTS avelskommitté i samarbete med Jayne Gillam, UK, samt folder till utställning i SKKs temarum med text av Anna-Karin Bergh.

Teckningar av Åsa Sandberg och teckning Uttrar av Frank Jackson. Omslagsfoton Birgitta Backlert och Joyce Martin. Övriga fotografer är Britta Allewelt, Anna-Karin Bergh, Lillemor Böös, Geraldine Cove-Print, Katrina och Stewart Golding, Nicole Henderson, Laura Jordan-Smith, Ulla och Tomas Larsson, Mari Lindström, Johan M, Joyce Martin, David Robinson, Anne Roslin-Williams, Lucile Ruy, Åsa Sandberg, Anja Svensson, Per Undén och Camilla Venerot. Samtliga bildrättsinnehavare har lämnat tillstånd till publicering.

Sammanställt av Åsa Sandberg, layout av Malin Ericsson.

Tack alla som skickat in bilder!

Borderterrier rasstandard

FCI nr 10

FCI-standard på engelska publicerad 1998-03-12

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1987-06-24

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-05-17

En smidig, ibland akrobatisk hund!

Utdrag ur RAS för borderterrier

RAS 4.0 fastställd 2022-09-09

Exteriör

Rasstandarden beskriver en grythund som kunde följa en ryttare till häst. Den är mycket kortfattad, skriven med syfte på funktion och kan bara tolkas som författarna avsett om man är införstådd med de fysiska krav som ställs på en grythund för rävjakt som förflyttar sig själv till grytet genom att följa jaktsällskapet och foxhounds. Felen ska bedömas i förhållande till dess inverkan på hundens arbetsförmåga i gryt.

Mål

Bibehålla borderterriers rastypiska detaljer relaterat till dess ursprung som grythund.

Medelvikten hos borderterrier ska inte öka under de närmaste fem åren utan hellre närma sig rasstandardens angivelser. Funktionsrelaterad storlek bedöms med hjälp av spanning.

Ursprungsland / hemland

Storbritannien

Användningsområde

Terrier

FCI-klassifikation

Grupp 3, sektion 1

Borttaget 2021: Bakgrund och ändamål

Borderterrier kommer ursprungligen från dalgångarna i Cheviotbergen på gränsen mellan Skottland och England. Där har den funnits under lång tid och genom sin relativa isolering har rasen tidigt blivit mycket typfast.

Borderterrier är främst en grythund som skulle kunna följa en jägare till häst och dessutom ha krafter kvar att gå i gryt. Rasen skulle således vara mycket rörlig och inte så stor att den inte med lätthet kunde gå i gryt. Därtill skulle den vara orädd för att klara sin uppgift med räv och grävling. Den måste vara aktiv, stark och uthållig samt fördragsam med andra hundar.

Den skall ha en i det närmaste vattentät päls.

År 1921 erhöll rasen officiell status i Engelska Kennelklubben.

Kommentarsbild

"The Percy Hunt" 1912

*Hundarna heter Weddels Rap och Nailer.
De finns bakom många av dagens borderterrier.*

Kommentar

Hemlandets standard:

General appearance: Essentially a working terrier.

Med working terrier avses grythund.

När rasstandarden skrevs 1920 utgick man från att det var allmänt känt vilka krav som ställdes på en grythund för rävjakt i norra England. Standarden är mycket kortfattad därför att den endast preciserar rasens speciella egenskaper utöver de generella funktionella kraven.

Borderterrier har de egenskaper som beskrevs i bakgrund och ändamål. De har inte förändrats genom exteriöravel.

Borderterrier är förmodligen den mest genuina av terrierraserna.

Rasen härstammar från ett område som heter Northumberland, på gränsen mellan England och Skottland. Namnet kommer från "the Border Foxhounds" som sedan lång tid tillbaka använt den som grythund. Borderterrier behövdes för att följa hästarna och hundarna. Man föredrog att räven dödades av foxhound ovan jord, och om den gick ner i gryt skulle terriern gå ner och övertala den att komma ut. Om den vägrade skulle terriern ha förmåga att antingen döda den och dra ut den, eller skälla tills jägarna kunde gräva sig ner till den.

Gränstrakterna är mycket oländiga och terrängen är svår att ta sig fram i. En stor del av höglandet där räven håller till är täckt av sten, ljung och höga stenmurar. Rävjakten ägde rum under de kalla månaderna på året – oftast från november till februari.

Borderterrier fanns i dessa gränstrakter under många år innan rasstandarden skrevs. Den var aldrig en sällskapshund utan en grythund som bönder och herdar ägde för att hålla kontroll på rävbeståndet. Fårfarmandet dominerade i området och räven tog en stor del av de nyfödda lammen.

Borderterrier kunde också hålla efter råttor på gården, och i fattigare hushåll kunde den hålla familjen och sig själv med mat genom att ta kaniner, fasaner med mera.

Rasens hemland

*Terrängen i norra England kräver en smidig och stark hund.
Överst en bild från Cheviot Hills, England.*

Helhetsintryck

Borderterrier är främst en arbetande terrier med förmåga att följa en häst.

Uppförande/ karaktär

Rasen kombinerar aktivitet med jaktlust.

Ändrat 2021: Uppförande och karaktär

Borderterrier är i allt väsentligt en grythund.

Den skall kunna följa en ryttare till häst och måste förena rörlighet med jaktlust.

Kommentarsbild, karaktär

Borderterrier är en grythund och går gärna ner i trånga håll.

Kommentar

"I allt väsentligt en grythund" är en översättning av den engelska standardens "essentially a working terrier". Det syftar både på borderterriers temperament och på dess exteriör. Det är en ofta citerad fras i borderterrierekretsar. Ursprungligen var det öppningsfrasen i rasstandarden. Någon skulle tolka det som att det är det viktigaste i standarden på så vis att hunden kan se ut hur som helst så länge den fungerar som grythund. Om så var fallet, varför skrev man då resten av standarden för att informera oss om hur man ville att den skulle se ut?

Man skrev rasstandarden medvetet med få detaljanvisningar. Man strävade härvid att använda uttryck som poängterar bristen på överdrifter, t ex "måttligt", "inte alltför", "lagom" osv. På så vis ville man bevara rasens särprägel och ursprung som grythund.

Man ville rädda den från att utvecklas till en utställningshund vars kroppsbyggnad förändrades så att den inte kunde användas till det arbete den framavlades till – att förfölja räven under en dag och ändå ha krafter kvar att gå ner i gryt och attackera i trånga utrymmen. Borderterrier måste alltså vara byggd för både uthållighet och styrka. Dessutom måste den ha en naturlig villighet att arbeta (jaktlust).

Temperamentet är av stor vikt. Den ska alltså kunna följa en häst, men också kunna umgås med och arbeta sida vid sida med foxhound (eller andra hundar). En aggressiv, grälsjuk och skällig terrier blir antingen dödad eller avvisad. Detta temperament är karakteristiskt och rasens själva väsen.

Borderterrier är ofta långsam i starten när den introduceras i gryt och går fram med försiktighet jämfört med andra grytaser. Detta ska inte tolkas som bristande jaktlust utan som självbevarelsedrift och intelligens.

Standarden beskriver en smidig, rörlig, högbent hund, varken grov eller kompakt men ska ändå ge ett intryck av styrka.

Den får inte vara överdriven eller extrem på något sätt.

Bröstkorgens form och längd är viktiga detaljer, liksom huvudets form. Den får inte påminna om en "konventionell terrier" med lång hals eller kort rygg. Överdrivna vinklar är inte önskvärda.

Borderterrier är en aktiv, smidig och snabb hund.

Exempel på hundar av utmärkt typ

Hanhundar

Tikar

Huvud

Huvudet skall likna en utters.

Skallparti

Skalle: Skallen skall vara måttligt bred.

Ansikte

Nostryffel: Svart nostryffel föredras men lever- och eller köttfärgad nos är inget allvarligt fel.

Nosparti: Nospartiet skall vara kort och kraftigt.

Kommentar

Skallen och proportionerna ska likna en utters. Två tredjedelar av huvudet är skallen, en tredjedel är nospartiet. Huvudet ska ha en flat form – som en utter – utan någon stor nivåskillnad från nosen till nacken, och det ska inte finnas något markerat stop, snarare en antydning till stop som hos en utter.

Skallen beskrivs som "måttligt bred", därför ska den varken vara smal eller mycket bred, och med ett "kort kraftigt nosparti". Kortare än 1/3 av huvudets längd är fel.

Även om rasens huvud är unikt ska det på intet sätt vara stort, grovt eller överdrivet. Ett utterhuvud är mycket elegant, en del har beskrivit det som att huvudet övergår i halsen på ett nästan reptillikt sätt. Huvudet ska inte påminna om någon annan ras, om det liknar t ex en west highland white, en mops eller en griffon så är det fel.

Kommentar, nostryffel

Färgen på nosen påverkar inte hundens arbetsförmåga och räknas inte som ett allvarligt fel, men dock ett fel, och det ska tas med i bedömningen. Nosspegeln ska hellre vara stor än liten och helst med stora näsborrar.

Kommentarsbilder

Teri, rasens första champion 1920-tal, känns lätt igen som en borderterrier.

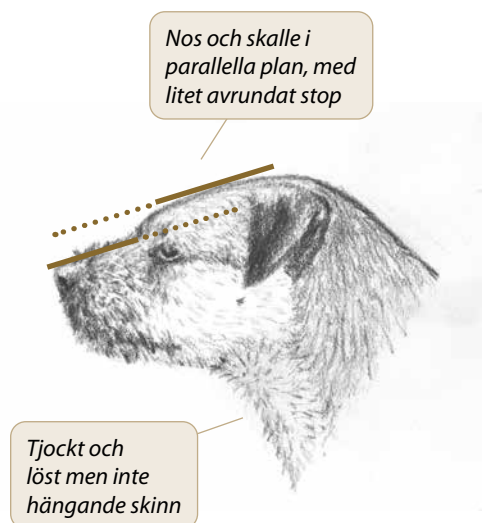
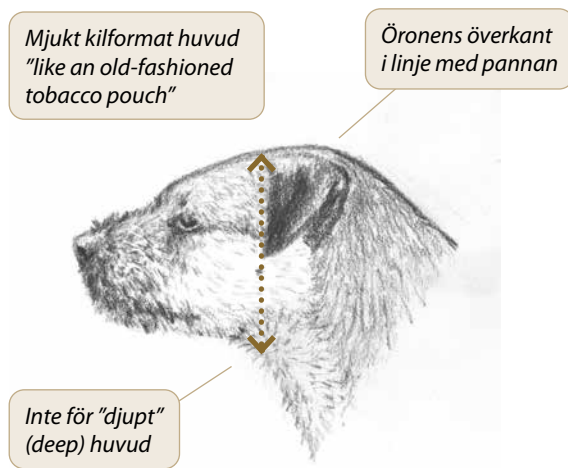
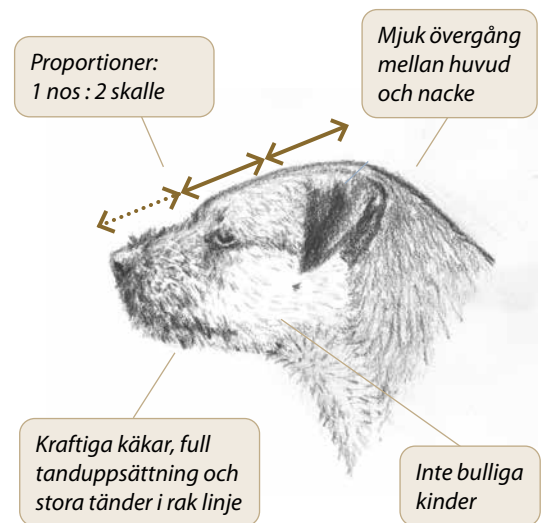

"HEAD LIKE THAT OF AN OTTER"

Vad betyder det?

- Den europeiska uttern Lutra Lutra (lat), inte den grövre och större amerikanska havsuttern
- Uttern har ett elegant huvud, inte kraftigt eller grovt
- Kilformat huvud
- Inte grovt eller överdrivet någonstans, varken sett framifrån eller i profil
- Kort starkt nosparti (ca 1/3 av hela huvudets längd från nospegel till nackknöl)
- Mycket lite stop
- Mjuk övergång till halsen

"Keen expression": intresserad, alert, i startblocken

Fortsättning huvud/ansikte

Käkar/tänder: Saxbett. Tångbett är accepterat. Underbett eller överbett är ett stort fel och absolut inte önskvärt.

Ögon

Ögonen skall vara mörka med livligt uttryck.

Öron

Öronen skall vara små, V-formade och måttligt tjocka. De skall bäras framåtvikta tätt intill kinderna.

Hals

Halsen skall vara medellång.

Kommentarsbild, bett

Korrekt bett med stora tänder och rejäl underkäke.

Kommentar, käkar och tänder

Tänderna är grythundens bevapning och de ska vara stora. Helst ska alla tänderna sitta korrekt, ingen utanför tandraden. Ett oregelbundet bett eller små tänder håller kort tid. Tångbett ska accepteras vid bedömning.

En grythund måste ha kraftiga käkar. Trånga underkäkar är fel.

En del borderterrier saknar en eller flera tänder. En hund med saknade incisiver ska bedömas därefter. Ibland saknas premolarer, om flera saknas ska det tas med vid värdering.

Ibland ser man att hörntänderna inte låser varandra korrekt, det är inte acceptabelt.

Kommentar, ögon

Ett livligt uttryck betyder att hunden ska se intresserad och alert ut. Det korrekta uttrycket är mera skarpt än mjukt eller sött. Standarden nämner inte formen, men stora framträdande runda ögon ska undvikas eftersom de lätt skadas i gryt.

Man ser ofta stora ögon tillsammans med alltför korta nospartier.

Kommentar, öron

Ett mindre öra som är tämligen tjockt skulle vara det bästa i grytarbete eftersom stora tjocka öron lätt blir skadade och då blöder ymnigt. V-formen och det faktum att de ska bäras framåtvikta intill kinden indikerar att man ville ha ett prydligt öra som ramade in ansiktet snarare än att det skulle vara till nytta i gryt. Öronen ska inte bäras för högt och vara ansatta ovanpå huvudet som på många andra terrierraser.

Kommentar, hals

Detta betyder varken lång eller kort. Halsen ska vara tillräckligt lång för att hunden ska kunna röra huvudet fritt. Den ska vara muskulös och böjlig eftersom borderterrier ska kunna dra en räva ur grytet. En kort hals får hunden att se obalanserad ut. Det hör ofta ihop med grova skuldror och ett stort grovt huvud, så att hela hunden ser kompakt ut.

Uttrycket ska vara vaket och alert.

Kropp

Kroppen skall vara djup, smal och tämligen lång.

Ländparti: Ländpartiet skall vara starkt.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall inte vara för välvd eftersom man med båda händerna skall kunna nå runt bröstkorgen bakom skuldrorna. Revbenen skall nå långt bak.

Svans

Svansen skall vara måttligt kort och ganska tjock vid roten, därefter avsmalnande.

Den skall vara högt ansatt och glatt buren men inte böjd över ryggen.

Kommentarsbild, kropp

Lång bröstkorg

Kort bröstkorg, fel X

Rund bröstkorg, fel X

Kommentar, kropp

Observera att standarden inte säger en djup bröstkorg utan en djup kropp. En djup kropp blir följd av om bröstkorgen är väl utvecklad både fram till och baktill, revbenen sträcker sig långt bak och de bakre revbenen inte är för korta. Underlinjen blir då jämn och har bara en lätt böjning upp mot buken.

"Tämligen lång" är intressant i en terriers rasstandard, och det tolkas på olika sätt. "Tämligen" betyder inte kort och inte heller lång.

Bröstkorgen ska inte vara rundad. Den ska inte heller vara helt platt, men en flatare bröstkorg föredras framför en rundare eftersom en grythund ofta måste manövrera i trånga utrymmen.

I Storbritannien läggs mycket stor vikt vid att "spanna" (eng. span) hundarna bakom skuldran. Detta är för domaren en viktig måttstock på storlek i en ras som inte har några andra måttangivelser, och bör utnyttjas.

En djup rundad bröstkorg är dessutom fel eftersom skuldran inte kommer att ligga korrekt mot en rund bröstkorg. En kort, smal bröstkorg med uppdragen buklinje och "tomt mellan frambenen" är också fel.

Det behövs ordentligt med utrymme för hjärta och lungor att arbeta för uthållighetens skull, och om bröstkorgen inte är utvecklad framåt påverkas hela framstället och fronten blir ostadig.

Ryggen ska vara plan och får inte ge ett kort intryck. En kort rygg är inte tillräckligt smidig och böjlig.

När man betraktar hunden ovanifrån ska den inte se så mycket bredare ut fram än bak eller tvärtom. Idealet är lika bred fram och bak med ländpartiet en aning smalare.

Kommentar, svans

Svansens form har liknats vid en morot. Svansen har aldrig kuperats på borderterrier utan är naturligt ganska kort. Lång smal svans som liknar en piska är inte önskvärt. Svansen ska vara högt ansatt men de flesta är överens om att den bör bäras i den idealiska vinkeln "klockan 2". En svans som bärs upprätt eller böjd över ryggen stör helheten.

En borderterrier bär ofta svansen hängande när den är avspänd.

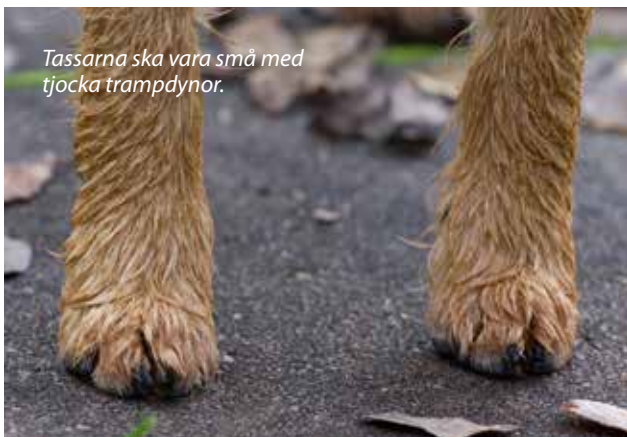
Kroppen ska vara djup, smal och tämligen lång. Ländpartiet ska vara starkt.

Huden måste vara tjock.

Bakpartiet ska vara spänstigt.

Tassarna ska vara små med tjocka trampdynor.

Ung tik med smal bröstkorg av god längd samt korrekt bredd på skulderpartiet.

Extremiteter

Framställ

Helhet: Frambenen skall vara raka med inte för kraftig benstomme.

Framtassar: Framtassarna skall vara små med tjocka trampdynor.

Bakställ

Helhet: Bakpartiet skall vara spänstigt.

Baktassar: Baktassarna skall vara små med tjocka trampdynor.

Kommentar, framben

Framifrån sett ska hela fronten vara rak och smal, armbågarna ska inte vara utåtvidna och "lösa". Skuldran ska inte bukta ut mycket utanför frambenens linje. Lyrformade framben med utåtvidna tassar är fel. Handederna ska vara fasta och inte slänga när hunden rör sig, men ändå mjuka nog för att hunden ska kunna röra sig i svår terräng.

Fronten ska inte vara så smal att frambenen ser ut att "komma ur samma håll". En tumregel är att avståndet mellan frambenen ska rymma fyra fingrar men inte en hel hand.

Benstommen ska vara varken klen eller kraftig, som gör att hunden ser pinnig resp grov ut.

Skuldran ska vara väl tillbakalagd, korrekt vinklad och inte framskjuten, rak eller alltför kort i överarmen. För en korrekt skuldra behövs dessutom lagom mycket muskler och en bröstorg av korrekt form (inte rundad).

Kommentar, bakben

I originalstandarden beskrivs bakbenen med ett enda ord – "racy", som är svåröversatt ("terränggående"?). Ordet beskriver alltså bakbenen, inte hela hunden, som t ex en whippet. Terrängen som borderterrier arbetade i kräver en galopperande hund, väl vinklad med korta hasor för bra påskjut i steget, och eftersom hunden måste vara mycket vig och rörlig får den inte vara grov i benstommen.

Hunden ska vara lagom vinklad. Övervinklade bakben har blivit vanligare men påverkar hållbarhet och styrka negativt.

Tumregel: En tänkt linje från svansroten till marken ska träffa hundens tår.

Överdrifter är alltid fel på en borderterrier!

Kommentar, tassar

Självklart behövs tjocka trampdynor för en rörlig och vig hund som springer i svår terräng. Lösa, platta tassar med tunna trampdynor skadas lätt och hunden blir halt.

Kommentarsbild, front

Korrekt front

Lyrformad front, fel X

Grov skuldra, bred, fel X

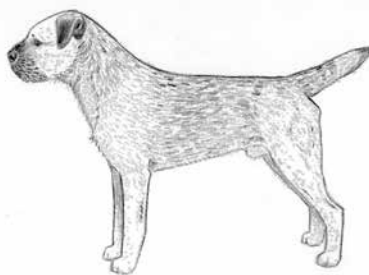

Alltför smal front, fel X

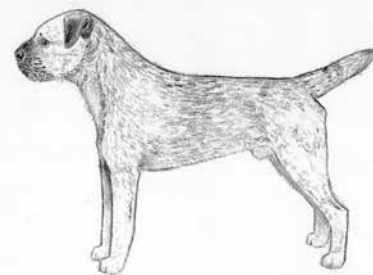
Korrekt front.

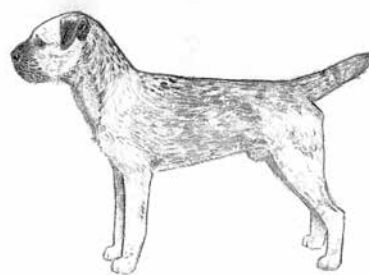
Kommentarsbild, skuldra

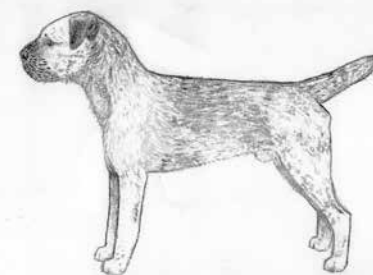
Korrekt skuldra och överarm

Kort rak överarm, fel X

Brant skuldra, fel X

Raka vinklar fram, fel X

Rörelser

Rörelserna skall vara så sunda att hunden kan följa en häst.

Hud

Huden måste vara tjock.

Päls

Pälsstruktur: Pälsen skall vara sträv och tät med tätt intilliggande underull.

Färg: Röd, vetefärgad, grizzle (*grå-röd-melerad*) med tantecken eller blå (*svart-blå-grå-melerad*) med tantecken.

Kommentarsbilder, rörelse och färg

De önskade rörelserna kallas "daisy-cutting" i rasens hemland. Dessa är effektiva med långa marknära steg. Fram- och bakben sträcks ut i hela sin längd.

Korrekt blå färg. Ett rikligt inslag av silver bland svarta hårstrån ger ett blått intryck.

Kommentar, rörelser

Rörelserna ska vara energibesparande, marknära och vägvinnande. En borderterrier ska röra sig med lätthet och flyt, utan att se det minsta tung och klumpig ut. Från sidan sett ska den röra sig med långa marknära steg och inte studsande och höga. Framifrån sett ska rörelserna vara i det närmaste parallella, inte vevande eller röra sig i små cirklar.

Kommentar, pälsstruktur

En borderpäls ska skydda mot väder och vind. Mjuka pälsar, mycket korta pälsar eller pälsar som inte har tät underull är inte användbara till detta ändamål. Huden (eng. pelt) ska vara tjock och lös på kroppen. Pälsen och huden skyddar även mot skador både i gryt och stenig natur med taggiga växter.

Kommentar, färg

Tidigt under borderterriers historia sa man att endast dessa färger var tillåtna, och valpar som var övervägande vita avlivades. Vita tecken på bröstet är tillåtna, men vita tassar och mycket stora vita bläsar har man sett bistert på.

Borderterriers färger uppkommer av olika variationer av en-, två- och/eller trefärgade (bandade) hårstrån i överpälsen. Bandens färger är silver, någon nyans av vete/röd/brun respektive svart. Den vanligaste färgen är "grizzle and tan" som täcker hela skalans från ljus till mörk med varierande grad av svarta, bruna och/eller silverfärgade band och/eller strån.

Den blå färgen består av en blandning av svarta strån och silverfärgade strån med eller utan svart hårtopp. Benen skall vara ljust tanfärgade. Färgen ska inte upplevas som "black and tan" utan ska ha ganska rikligt med inslag av bandade och/eller silverfärgade strån för att vara en korrekt blå färg. Röda och vetefärgade är numera sällsynta, så gott som alla har lite grizzle i pälsen och är alltså grizzle.

Grizzle and tan har olika mycket inslag av silver, brunt och svart, samt varierande brun nyans.

Borderterrier – en kompis med aktivitetsbehov

Borderterrier är till sitt ursprung en allsidig jakthund. Den har aldrig blivit "utställningsavlad", utan har förblivit en rustik, sund hund som älskar att arbeta – det må gälla jakt, lydriad, spår, agility eller lek och ras med familjemedlemmarna. Dess förmåga att koppla av mellan passen gör den till en behaglig familjhund – att ligga i knät och gosa och hålla ett öga på kökets aktiviteter hör till favoriterna inomhus.

Borderterrier är en av de friskaste hundraserna idag. En borderterrier på 14 år – pigg och alert – är ingenting ovanligt.

Leatty Linkup och SE U CH Leatty Golden Randy. Fotot är taget vid importen från England till Sverige 1957.